

jo hirmsaid juhtumissi ollin kuulnud. Ma ollen sõa lahhingis olnud, kus woensaste wasto seistis monda hirmo ollen katsund; agga sedda hirmo ma mitte veel polnud tunnud, kui sel korral. Et ma kül mötlesin, et ehk hobboed selle joooksisse wasto joutsid piddada ja meie nende eest ärra jouda, agga suurt lotust ommeti ei olnud, sest et lomad wannad ollid. Mul olli kasas üks pissoke moök, faks laetud püstolit ja suur püs, nende peale suggo toetasin. Keige surem hirm olli mul mo õe pärrast, kes alles noor ja hirmsaist asjust middagi polnud katsnud. Ei ma olleks tahtnud sest temmale middagi nimmetada, agga kui hääda ikka liggemale kippus, ondsin ma osja temmale ka teado."

„Mo õdde istus tüdrufuga tagga sanis, minna istusin ees, Mardiga seljad wastastikko, waatsin allati üksilmi taggas. Mart, kes terrosemanni näggi ja kulis, kui minna, ütles forraga: „Naad tullewad!” — siis näggin minnagi, et nemmad kui paks pilv

meie járrele ruttosid. Et hooste rammo jo fauniste nähti kahhanenud ollewad, ja ärrapeäsmist mingi modi lota polnud, sepärrast olli kül otsakord nago käega katsuda. Minna käsksin omma õdde ja tüdrufut, et piddid hästi tahha sani pohja hoidma.”

„Kui need hirmsad murdjad jo fauniste liggi ollid, siis tombasin ülle sani faktuise essimesse mahha. Teised jáid omma seltsi meest waatma, kuida se veel maas viimist siperdamist siperdas, ja — soid tedda ärra.”

„Hobboed kohkusid püssi paugust, ja hakkasid jälle ue rammoga joooksma. — Mart ütles: „Kauaks nemmad mahha ei jä, ja — neid on siin enam kui sadja!””

„Minno õdde nähti julge ollewad, et fa veel tüdrufut nomis, ja käskis Jummala peale lota. — Minna pannin jälle ue täie püssi sisse. Ja kui nemmad jubba jälle meie járel ja öiete liggi ollid, lastsin ma teise mahha, ja lootsin issi et kussagi ühhe hõne liggi jouaksumi, et woiksume peaseda. Agga